

301

USTAWA

z dnia 2 lipca 1949 r.

o orderze „Sztandar Pracy.“

Art. 1. Ustanawia się order „Sztandar Pracy“ w celu nagrodzenia zasług, położonych dla Narodu i Państwa w dziedzinie:

- 1) przemysłu, rolnictwa, komunikacji, budownictwa, handlu państwowego, spółdzielczości, finansów i innych działów gospodarki narodowej — przez usprawnienie lub ulepszenie metod pracy, racjonalizację pracy albo wybitne osiągnięcia w przodownictwie pracy;
- 2) oświaty, nauki, kultury i sztuki;
- 3) podniesienia obronności kraju;
- 4) podniesienia zdrowotności i kultury fizycznej Narodu;
- 5) służby publicznej.

Art. 2. 1. Order „Sztandar Pracy“ może być nadawany osobom fizycznym oraz zespołom jednostek, zakładom pracy i instytucjom.

2. Przy nadawaniu orderu „Sztandar Pracy“ osobie fizycznej bierze się pod uwagę obok położonych zasług również jej postawę społeczną.

Art. 3. Order „Sztandar Pracy“ dzieli się na dwie klasy i może być nadawany w każdej klasie wielokrotnie.

Art. 4. Order „Sztandar Pracy“ nadaje Prezydent Rzeczypospolitej w drodze zarządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

Art. 5. Pozbawienie orderu „Sztandar Pracy“ następuje:

- 1) na podstawie zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej;
- 2) na mocy orzeczenia sądowego, orzekającego pozbawienie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

Art. 6. Szczegółowe przepisy, określające zasady nadawania poszczególnych klas orderu „Sztandar Pracy“, przywileje i uprawnienia, wynikające z nadania orderu, wzory rysunkowe odznak orderu i wymiary według klas, sposób i porządek przedstawiania wniosków o nadanie orderu, tryb wręczania i sposób jego noszenia — ustali statut orderu „Sztandar Pracy“, nadany rozporządzeniem Rady Ministrów.

Art. 7. 1. Koszty wykonania odznak orderu „Sztandar Pracy“ oraz wydatki, związane z jego nadaniem, ponosi Skarb Państwa.

2. Pisma i dokumenty w sprawach orderu „Sztandar Pracy“ nie podlegają obowiązkowi opłaty skarbowej.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymiński*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kocioł*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Pocht i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*